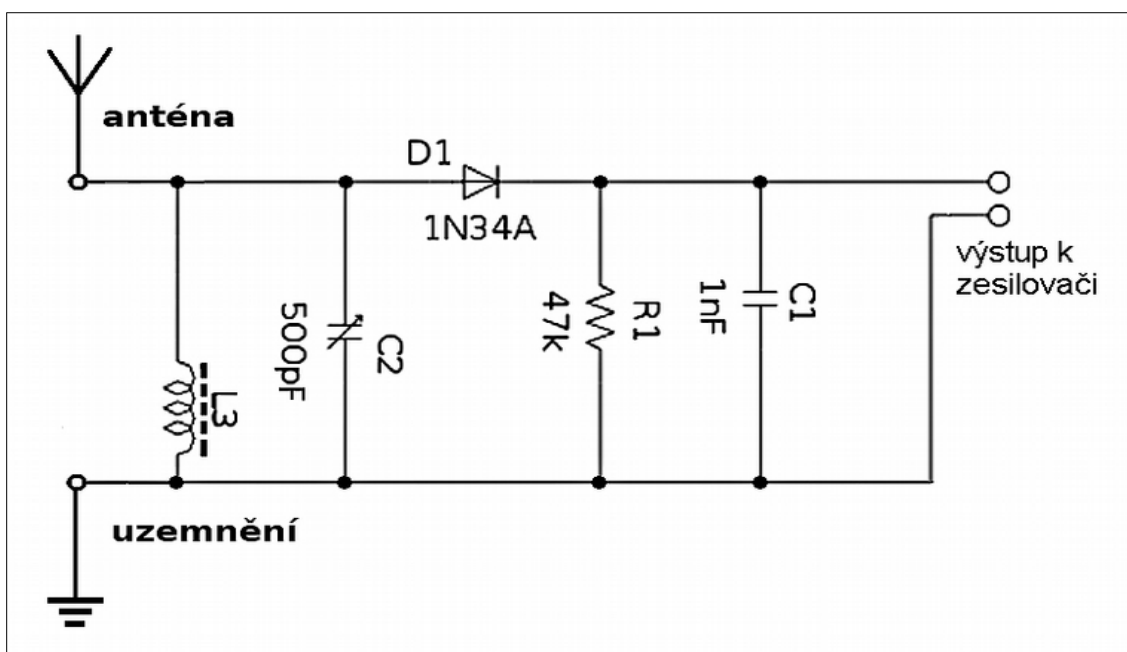

Strážidelné rádio Nikoly Tesly

Parafráze citátů z Teslova deníku: „...co mne však rozrušilo (pozitivně) byly hlasy, v cizím úplně neznámém jazyku, možná jakoby mluvily pozpátku... Byly jakoby z jiného světa, nebo možná i z cizích planet... A byl jsem tehdy v noční laboratoři úplně sám...“

Od roku 1943 byl Nikola Tesla uznán jako vynálezce rádia. Jeho první pokusy s přenosem energie vzduchem, kde druhým pólem signálu byla Země (tedy jeden pól vysílače i přijímače byl fyzicky uzemněn), mu přinesly nejen zkušenosti s přenosem energií, ale také měl možnost naslouchat zvukům elektromagnetického pole, na které se naladil se svým přijímačem. Tedy blesky, elektromagnetické bouře, rušení způsobené tehdejšími elektrickými obvody, atd...

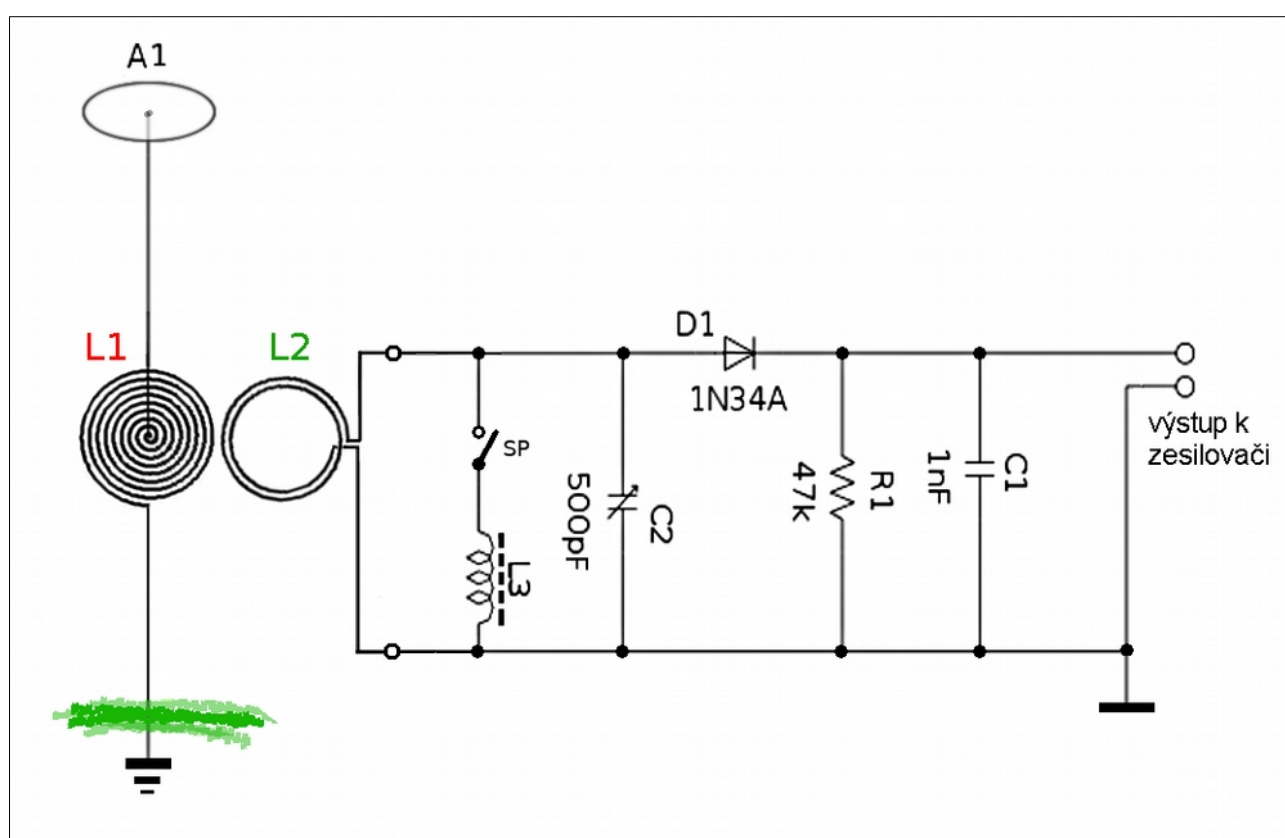
Co ho však nejvíce rozrušilo, byl příjem audiosignálu, který později označil jako hlasy buď z jiného světa, včetně astrálu a "záhrobních plání", ale i zvuky civilizací z jiných planet. Dokonce v jedné stati obvinil T. Edisona z toho, že mu ukradl nápad používat rádio ke kontaktům s oním světem! Kdo ví, na co se napojil Nikola Tesla v době, kdy elektromagnetické pole Země ještě nebylo zamořeno současným EM smogem? A lze tyto frekvence ještě dnes vyladit? Pokud už jejich zdroje raději nasadily „rádiový klid“ :@) Na prvním plánu v tomto dokumentu je zobrazena typická krystalka, tedy jednoduchý radiopřijímač, v klasickém zapojení, které si mohou ozkoušet zájemci o stavbu vlastního rádia:

L3: feritová anténa za starého rádia, cca 80 závitů tenkého lakovaného Cu drátu
C2: vzduchový ladící kondenzátor ze starého rádia
D1: germaniová detekční dioda, např. 1NN41...
C1: keramický kondenzátor

Anténou pro tuto typickou krystalku může být hliníková garniž pro vaši záclonu. Uzemněním například radiátor – samozřejmě vodivě spojený.

Ovšem modifikace, která je popsána dále, je vlastně původní zapojení přijímače tak, jak ho vyrobil N. Tesla. Je tu jiná anténa, a indukčnost na feritovém jádru je nutno modifikovat (méně závitů tlustším drátem), či dočasně odpojit, neboť může být příliš velká pro využití ve stávajícím obvodu. Experimentům se meze nekladou! Pojďte si pohrát a napojit se na vesmírné pláne s Teslovo anténou!

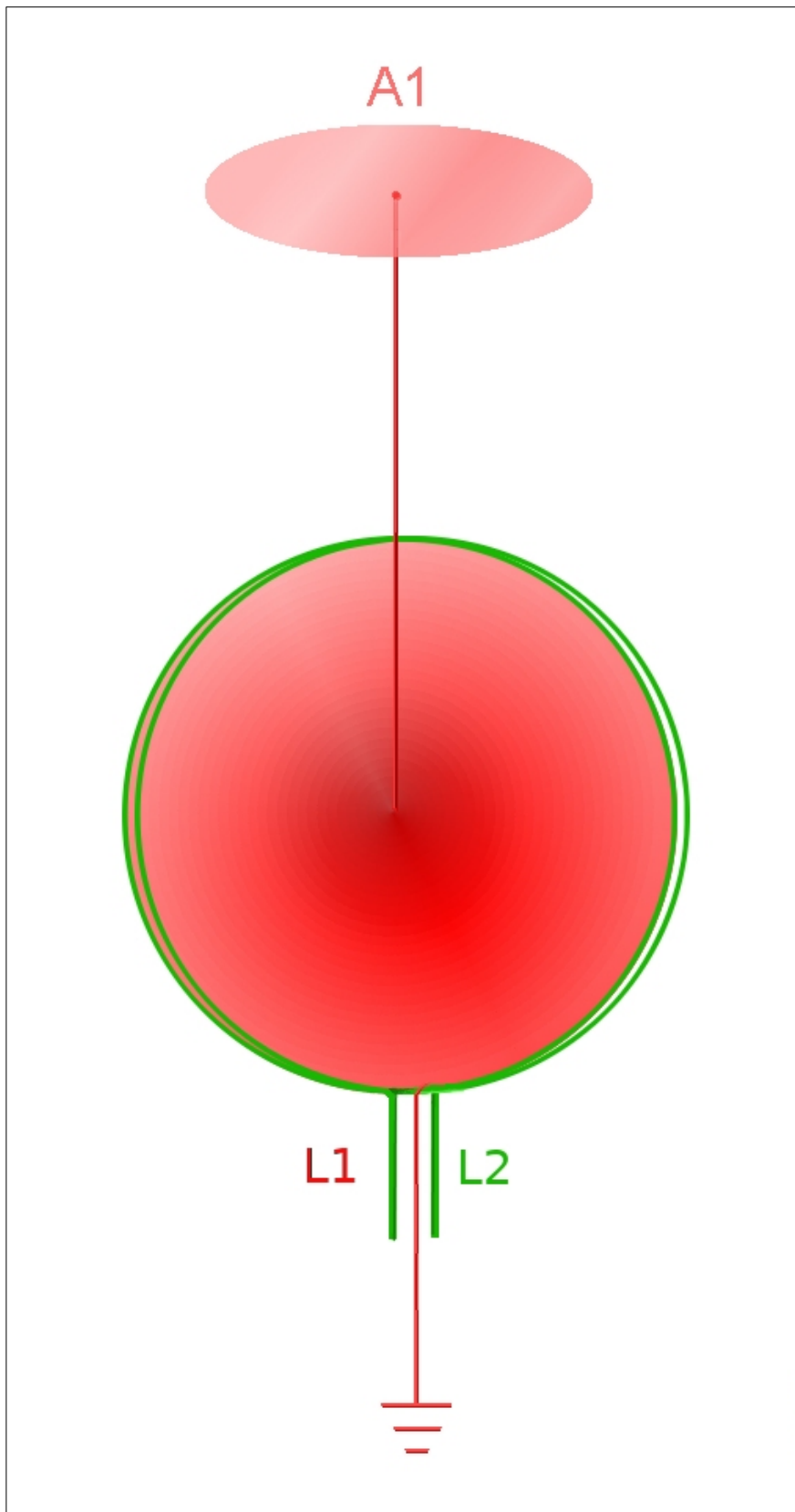
L1: ploché vinutí od středu kruhově tenkým lakovaným Cu drátem prům. 0,5mm, až vznikne terčik o průměru cca 20 cm. Klidně i větší! Vnější konec disku je uzemněn vodivě se zemí – např. vodivá část radiátoru. Střední vývod je veden svisle nahoru a zakončen kovovou plochou A1, prům. cca 20 cm, vodorovně připájenou na konec antény. Vinutí zpevněno akrylovým lakem (nerozleptá podložku a lak na vodičích).

L2: 2-5 závitů lakovaným Cu drátem prům. 1,5mm po obvodu plošné cívky **L1**.

Ostatní součástky jsou shodné jako u předchozího zapojení.

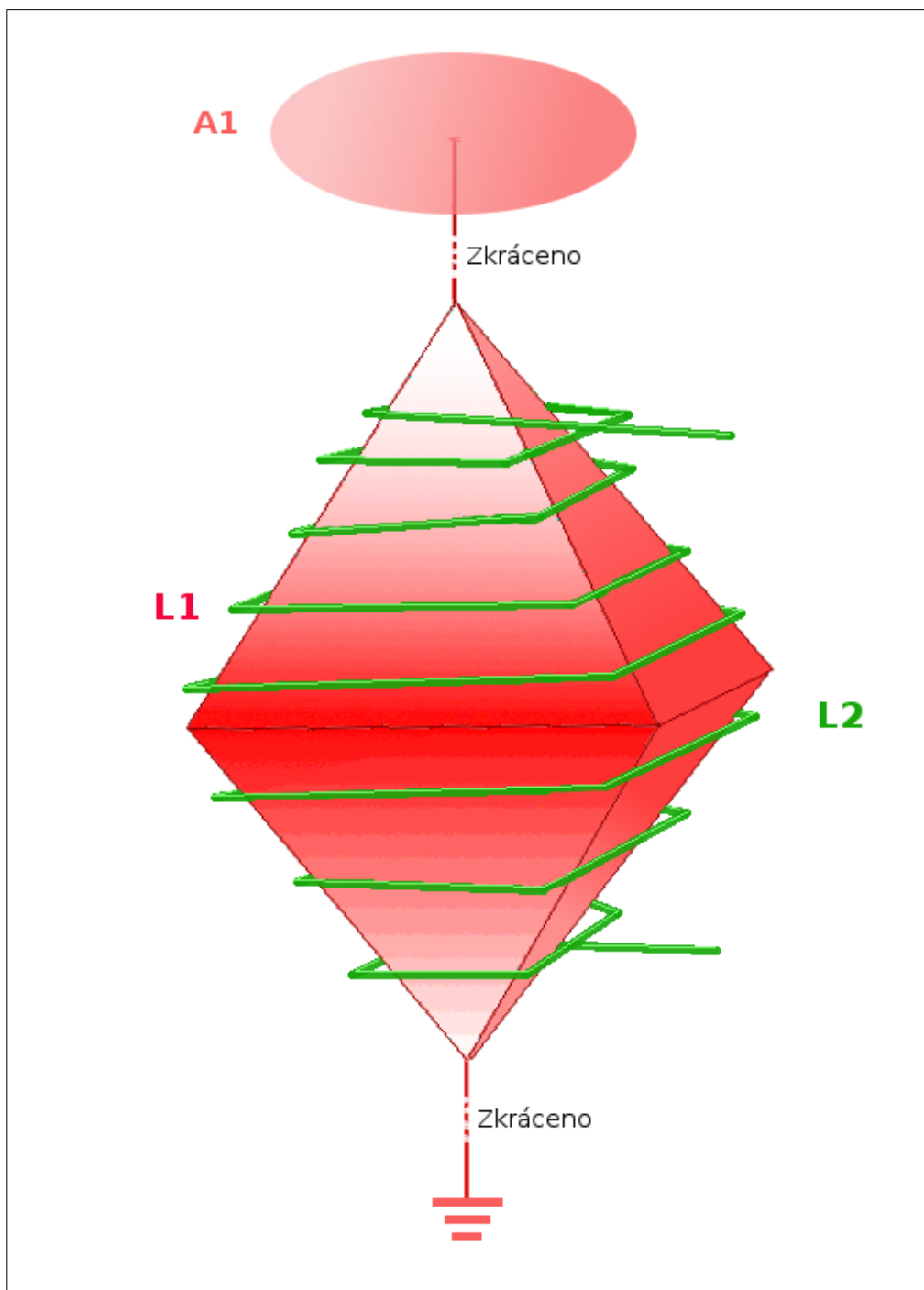
Modifikací antén **L1** a **L2** je více. Kromě terčové antény jsou tu antény ve tvaru zrcadlených pyramid, či kuželů. L3 můžete použít s různým vinutím, bez jádra,

nebo ji úplně vypnout. Tedy 4 možnosti. Tady je ukázka původní antény s primárním terčovým vinutím **L1**:

(V původní stati je také zmínka o tom, že celková délka vodiče použitého na vinutí **L1** by měla být funkcí vlnové délky laděné frekvence. Tu lze ale měnit připojováním paralelních indukčností s různými hodnotami. Ať už na feritovém jádru, či vzduchových cívek. A samozřejmě ladícím kondenzátorem.)

Antény s pyramidálním (kuželovým) tvarem mohou vypadat následovně:

Kostrou **L1** může být pevný lakovaný karton nebo dutý plast (dětské stavebnice). Vine se po obvodu těsně závit za závit. Opět zpevníme akrylovým lakem. **L2** má cca 10 závitů, opatrně ohýbaných kolem vřetena **L1**, distanční vložky mezi cívkami. Kovová plocha na vrchu **L1** stejná jako u předešlé varianty. Průměry vodičů jako u předchozí verze.

Poměr stran u klasické pyramidy, jak jsou známy v egyptské Gíze (vrcholový úhel $51^{\circ}51'51''$): platí, že délka základny/délka šikmé hrany je **1,0501673/1**. Pokud tedy základna trojúhelníka, tvořící jednu stranu pyramidy, měří 10 cm, šikmá hrana bude měřit 9,52 cm.

Nikola Tesla a jeho terčová anténa s parádní velikostí :@)

Chytrá rada na závěr: rychlým řešením výroby cívek **L1** a **L2** terčové antény je *oboustranný nebo i jednoduchý plošný spoj!* Patříčná tloušťka čar, pocínovaný spoj, ochrana před korozí, a můžete chytat vlny! Líné ocasy mohou stáhnout tento polotovar: <http://chiron.wz.cz/download/PCB.zip> Oboustraňák je jasnej, v případě dvou jednostranných je spojte naproti sobě „tváří v tvář“ s menší mezerou mezi nimi.

Upozornění: Experimenty s „**Teslovým Strašidelným rádiem**“ jsou samozřejmě jen pro silné nátury! Takže nějaký starší trenky, pemprsky po ruce se taky hodí, a až bude vše jištěný, tak ztopoří!!!

Chiron